

i landsrådsvedtægt af 9. januar 1952 om underholdshjælp til børn.

De deri indeholdte bestemmelser erstatter den i det øvrige Danmark gældende ordning med adgang til under visse omstændigheder at få udbetalt underholdsbidrag forskudsvis af det offentlige. Ydelse af hjælpen er dog i vedtægten alene knyttet til spørgsmålet om forsørgerens trang, medens det ikke som her er en forudsætning, at der findes en privat bidragsforpligtelse hos en anden end den, der søger hjælpen eller, hvis en sådan forpligtet ikke findes, særlige moderen utilregnelige grunde for at han ikke findes.

Bortset fra bestemmelsen i ovennævnte statsministerielle skrivelse af 2. juni 1953 vedrørende bidragspåleggelse, når der er flere bidragspligtige, er retsstillingen for børn uden for ægteskab i Grønland i dag svarende til retsstillingen for børn uden for ægteskab i Danmark født før 1. januar 1938.

Nærværende forslag er udarbejdet efter en af det grønlandske lovudvalg foretagen gennemgang af lov om børns retsstilling nr. 200 af 18. maj 1960, der 1. januar 1961 trådte i kraft i det øvrige Danmark med en slutningsbestemmelse om, at den ikke gælder for Grønland. Det væsentligste nye ved denne lov er, at en faderskabssag fremtidig enten må slutes med, at faderskab anses fastslået eller med, at den eller de indstævnte frifindes, medens der ikke længere består mulighed for at pålægge en eller flere mænd bidragspligt.

Grønlands landsråd har på de ordinære samlinger 1956 og 1957 taget stilling til et tidligere udarbejdet udkast til lov om børn, der med enkelte af de særlige grønlandske forhold betingede ændringer svarede til den dagældende danske lovgivning om børn, indeholdt i lov nr. 131 og lov nr. 132 af 7. maj 1937. Efter at landsrådet havde vedtaget udkastet med visse rettelser, fremsatte regeringen i folketinget forslag til lov om børns retsstilling — F. T. 1959-60, tillæg A, spalte 305. I dette forslag havde man beholdt adgangen til at dømme en enkelt mand til bidragspligt. Ministeriet for Grønland overvejede derefter mulighederne for at gennemføre dette forslag i Grønland, men spørgsmålet herom er faldet bort efter, at den endelige lov har fået et andet indhold.

Ministeriet for Grønland forelagde herefter landsrådet på dettes ordinære samling i 1961 et nyt af det grønlandske lovudvalg udarbejdet udkast. Udkastet blev tiltrådt af landsrådet med enkelte ændringer.

Udkastet har endvidere været forelagt justitsministeriet til udtalelse. Udkastet danner grundlag for nærværende lovforslag.

Som det fremgår af bemærkningerne i forslaget enkelte bestemmelser, har man ikke fundet tiden inde til at foreslå at ændre den grønlandske rets-tilstand — der indtil nu kun har kendt muligheden for at fastslå bidragspligt — så betydelig, at man ikke blot indfører adgang til at fastslå egentligt faderskab, men tillige helt afskaffer kategorien bidragspligtig. På den anden side har man af hensyn til retsheden søgt at følge den nugældende danske lov i dens systematik og formulering så langt som muligt.

I bemærkningerne til de enkelte paragraffer vil det blive fremhævet, hvor der er tale om nydannelser i forhold til hidtidig grønlandsk ret, og hvor der er tale om afvigelser af nugældende dansk ret. Der vil endvidere blive gjort opmærksom på de punkter, hvor forslaget adskiller sig fra, hvad landsrådet har indstillet.

Kapitel 1.

Faderskab.

Til § 1.

Formuleringen er som den danske lov nr. 200 af 18. maj 1960.

Til § 2.

Formuleringen er som den nugældende danske lovs. I forhold til lov nr. 132 af 7. maj 1937 betyder det en vis lempelse af pater est-reglen således, at domstolene stilles lidt friere med hensyn til at kunne lade formodningen for ægtemandens faderskab bortfalde. Forudsætningerne for, at man i Danmark har lempet pater est-reglen, er udviklingen i de biologiske bevismidler. I Grønland kan man, som nærmere fremstillet i bemærkningerne til § 6, endnu ikke fuldt ud udnytte de fremskridt, der er sket på dette område. Det betyder, at man oftere vil komme i den situation, at man ikke kan afgøre, om en eller flere personers mulige faderskab er sandsynligere end de andres. Hvor der er tale om børn, der er avlet, medens moderen levede i ægteskab, vil pater est-reglen føre til, at barnet anses som ægtebarn. Den lempeligere formulering af pater est-reglen vil derfor i Grønland først få samme praktiske betydning som i Danmark, efterhånden som man er i stand til at udnytte de biologiske bevismidler på samme måde, men det vil dog være rimeligt at gennemføre formuleringen nu, da den i hvert fald ikke kan få uheldige virkninger.

Til §§ 3 og 4.

Formuleringen er som den nugældende danske lovs §§ 3 og 4 med den tilføjelse, at barnet anses som